

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Zárda-utca. Ide küldendő az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉPJOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvár, Zárda-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.
Megjelenik minden pénteken.
Előfizetési díj:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.
Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

Előfizetési felhívás.

A múlt hó utolsó napjával az év első negyedét eltöltöttük, s e negyed alatt vett lap számokból a t. olvasó közönség azon része is tudomást szerezhetett a „Népjog” értéke és irányáról, kiket csak ez év kezdetétől fogva számíthatunk előfizetőink közé! Olvasó közönségünk bírálatának pedig nyugodt lélekkel, bátran nézünk elébe, mert szerénytelenség nélkül elmondhatjuk, miként a „Népjog” tartalmának bősége, élénksége és értékességéért, munka, fáradság és költség tekintetében minden lehető elkövetünk; nyugodt lekiismeretünk feljogosít bennünket arra, hogy olvasóinktól a legkedvezőbb ítéletet várjuk.

Ma már a „Népjog” nem egy megye, nem egy vidék közlönye többé, de elterjedtségénél fogva dolgozataival a haza legtávolibb vidékeiről is felkeresik elvtársaink.

Éppen e körülmények fogva van a „Népjog”-nak oly bő tartalma, minővel az országban egyetlen vidéki hetilap sem dicsekedhetik.

Midőn t. előfizetőinknek eddigi pártolását ezzel köszönetünket fejezzük ki, egyúttal felhívjuk mind azokat, kiknek előfizetése a múlt hó végével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek, s ismerőseik s barátaiik körében lapunkat terjesztetni, ismertetni kegyeskedjenek.

Lapunk előfizetési ára marad a régi:
Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyedévre . . . . . 1 frt 50 kr.

A „NÉPJOG” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Erős várunk nekünk a törvény!

Vajon megtermi-e valahára a kereszténység bárgyu túrelme azt a rózsát, melynek tövisével naponként találkozunk? Vagy a keresztény türelem oly növény, mely éveken keresztül hozza tuskéit s csak századok lefolyása után terem ideig-óráig tartó silány virágot?...

Bámulatos! nem, sőt ostoba bárgyuság és megvetni való gyávaság, hogy a keresztény népek miliárdjai megtürik azt a békót, melyet rájuk az egész világon a zsidók önkénye kovácsolt.

Egy aljas faj, mely nyomorult testtel, önző lélekkel, undok szokásokkal, szemtelen modorral, fanatikus gyűlöléssel megjelenik a népek között, s megvetve mindent ami becsületes, elárulva mindent, ami igaz, bemocskolva mindent, ami tiszta: befogja a népeket igájába, zsarolja, csalja, lopja, undokítja azok vagyonát, erkölceit, testét, lelkét, — s hatalmának tudatában megalázza azokat mindennap azzal, hogy megvetésének ostarát is érezteti velük.

Papjaink türelmet predikálnak, s nem akarják belátni, hogy körülményeink között ma már a keresztény nép elveszti önértétét, hitét, bizalmát, s kezdi magát beletalálni a szolga szerepbe, a zsidó megvetett szolgájába, melynek gyötrelmeitől őt ki nem szabadítja se hit, se törvény, se Isten.

Hatszáz ezer zsidó parancsol nekünk Magyarországon, kik a köz és magán élet minden érdekének szálait kezükben tartják, s e szálakat elszakítani nem bírjuk.

A zsidó pedig ezt tudja, érzi s gondoskodik arról, hogy a hatalom lényege mellett annak: külső jelvényeit is megszerezze és megmutassa a kételkedőknek, hogy „az Isten választott népe a zsidó”.

A kereszténység a feltámadás napját, legnagyobb ünnepét ünnepli; a vallás nagypéntekre, midőn az Üdvözítő halva fekszik szigorú börtönben. A keresztény ember magába szállva börtönből s imádkozik elvonulva, mert a zsidó liberalismus a keresztény ajtosságát is kigunyolja.

De mit szólna akkor, ha a keresztény nép saját országában megkövetelné a korcsmárosoktól, hogy a kereszténység e szent napján nem szá-

bad oly élelmi cikkeket eladni, melyek fogyasztását e napon tiltja a keresztény vallás?!

Hogy orditana a zsidóság, hogy üvölténének a zsidó hírlapok, hogy kürtölnék világgá a „kereszténység” setét reakcióját, a liberalismus és a középkori butaság az ultramontán fanatizmus tulkapasait!...

Hanem az rendén van, hogy a zsidók páska ünnepükön megkövetelik a keresztény kávéstól, hogy koser kávé adjon zsidónak, kereszténynek egyaránt; hogy a nyilvános kávéházban szokatlan módon terített asztalok legyenek, zsidó főzze a kávé, megkoserezett edények használtassanak, mert a piszkos, nyálasszájú zsidó nem tartja tisztának az edényt, melyből a keresztény ember szokott étkézni!

Ez a zsidó liberalismus, ez a híres humanismus és tolerancia, melyet oly fenén hánytorgatott egy időben a kaposvári rabbinus: kigunyolni a keresztény vallást és ráerősokolni a keresztény emberre az undok, vérrel piszkolt zsidó ritust.

A keresztény ember pedig túri ezt bárgyu lélekkel, a pap rámondja, hogy: „a ki téged követ dobál, dobd vissza kenyérrrel” — mintha a zsidó nekünk annyit kenyeret hagyna, hogy dobálódzhatnánk vele.

Nem jut eszünkbe, hogy Krisztus is kikorbácsolta a templomból a kufárokat és farizeusokat, hanem a zsidó bőven talál köztünk gyáva szolga lelkeket, kik parancsai teljesítésére állnak, rituális fanatizmusában vállalkoznak az alávaló szerepre, a megvetett rabszolga szerepére, ki sabszokor nekik gyertyát gyújt, kiszolgálja őket, sőt

még abban is segít nekik, hogy a páska ünnepen megcsalhasák magát az Istent: koholt szerződéssel megveszik a zsidótól lisztjét az ünnep tartamára, mert a ritus szerint a zsidó ekkor lisztnevet nem bírhat a páskán kívül.

Mindezt túri 16 millió keresztény 600 ezer nyomorult zsidótól, rabjául vállalkozik, mikor ura lehetne, törvény szabhatna neki,...

Megérhetjük, hogy a zsidó hatalom és vele járó szemtelenség egykor kiszabja ránk a veredót, s páska ünnepe ártatlan gyermekeinket követeli, hogy vad, fanatikus ritusa szabályai szerint lesaktohassa, vérünket nyilvánosan ihassa!...

Pedig a segítség oly közel van, oly kezünk ügyében fekszik! Nem kell érte még csak ujjunkat sem mozdítanunk, nem kell brutális eszközökhöz nyulnunk, nem kell kezünket a zsidó sárga vérevel bemocskolnunk; alkotmányos államban élünk, hol az állapotokat megváltoztatni nem kell erőszak, nem kell rendtelenség — csak egyetértő elhatározás kell: ez az üdvös és igazságos törvény alkotása, saját javunkra.

Mi vissza utasítjuk az erőszak minden gondolatát, minden formáját, nincs rá szükségünk: erős várunk nekünk a törvény!

És ha egykor eljön az idők teljessége, s a keresztény nép hatalmának öntudatára ébred, megfogja törni a zsidó Mammon hatalmát, hogy a szelid keresztény erkölcs és igazságos törvény uralkodjék az egész világon!...

Hogy áll a világ?

Itthon. A marha háboruban fegyverszünet állott be; az Alsó-ausztriai helytartó ismertett rendeletét az ausztriai miniszterium vissza vonatta, minek következtében a pozsonyi első hízottmarha vásár ápril 21-én megfog tartatni. Alig hogy e kérdés félig meddig megoldott, már is új bonyodalom készül, a mennyiben az

ába sietett, hogy ott »roastbeef» és »half-and half» mellett tovább szője hadi tervét, melyet bizalmasan közölt a vendéglő kapusával.

Ez rögtön megígérte, hogy mindent el fog követni érdekében, annál is inkább, mert neki a »Yachtsmen» urakkal nagy az összeköttetése. Megelégedve a megnyugodva fogyasztotta ezért Holdvilágéji ur ebédjét s már a harmadik »pint of half-and-half»-nál tartott, midőn asztal szomszédjai beszélgetése egész figyelmét felköltötte.

A múlt nyáron is nyolcz első, tizenöt másaddiját a »Queens Cup» meg öt ezüst érmet kapott. D... n it. nem tudom mit akar Jónes. Ha már tizenkét éves is, azért még sincs hozzá hasonló jármű nagy darab vizen. Én nyertem vele ezeltűt tizenegy évvel az első »Cup»-ot, s azóta legalább ötvénszer kellett nyernie. De hát így tesz az a vén pénzsásk a jól legujobb azt megszerzi. Ha fél évig vár jól eladhatta volna a Spinawayt, ma nem vásárol már senki, bátran összeaprithatja tűzrevalónak, vagy kutyaházat építhet deszkáiból.

Holdvilágéji ur füleit hegyezte — nyolcz első tizenöt második díj — régi szerszám kutya ház, a vén zsugori Jónes — nem hiába ő a szerencsefia!

Felkelt helyéről s bemutatva magát szomszédjainak. Ezek megütözték néztek rá, az egyik ki utóbb szolt vörös hajú, szeplős legény csak egyet bölintott, míg a másik — tengerész szokásként — nagyot köpött, mely majdnem Holdvilágéji ur világos bugyogóját festette végig. Ijedten ugrott vissza hősünk s sokkal alantabb hangon kérdezte őket beszélgetésük tárgya iránt.

„No hát valóban Spinawayról szólnak”, világosítja fel a vöröshaju, a legszebb Kutterről s a mi eagem az eladásnál különösen bosszant az, hogy olcsón pazarolják el.”

„Március hóban elvesztettem Yachtomat” dicsekedik Holdvilágéji ur, »az irtóztató orkánban alig tudtam bár életemet megmenteni

TÁRCZA.

Holdvilágéji ur!

A. M. V. után.

Holdvilágéji ur végtelenül unatkozott. Gazdag léte az élvek egész serege kínálkozott neki, mégis unatkozott. Hogy azt mi okozta? hát semmi dolga nem volt a világon, minthogy saját — különben elég tekintély nélküli — énjével foglalkozik.

Apja lotteria gyűjtő, agens, s ezek mellett itt-ott még sok mindenféle volt a szerencse pedig valóságos ildózte. A mint az öreg meghalt, reményteljes fia a »gesseft» szegre akasztotta, nyulbőrre írott nemeslevelet szerzett s beállt »Gentleman»-nak.

Ahármint mondjanak azonban, kétségtelen marad, hogy a Gentlemanséghez egy kis kék vér, meg annál több adag műveltség szükséges; no sokan az ellenkezőt is állítják. Nagyon sok kék vér, s egy kevés műveltségi mész. Akárhogy legyen azonban, Holdvilágéji uraságban az előbbiből nem folyt egyetlen csepp se, az utóbbiból pedig alig látszott rajta néhány kopott folt. Ezen azután nem segíthetett sem a pénz, sem a drága fogat, de még a nyulbőrös diploma sem; s a mi kétségbe ejtette teljesen, inasa még francia nyelven is beszélt, ő pedig akárhogy iparkodott is, az u helyett mindig o-t mondott, meg az az átkozott h betű!

Holdvilágéji urat e helyzete sehogy se hagyta nyugodni, valamire hozzá kell fognia, de mihez? ez volt a nagy kérdés. Sportsman lesz, igen! hát miért ne? De miképp? miképp?!

A »Turf»-ra nem merészkedett, mert hát a lovakhoz nem értett, de egy cseppett sem, azon kívül szinte érezte, hogy ez a passio sok, nagyon sok pénzbe kerül, annyiba, a mennyi nemcsak erszényét, de uraságát is aszkorba ejtheti.

De hát a vizi Sport? Igen! megvan a mentő gondolat.

A víz eleme. A vele járó cserféle csekélységből semmit sem kell érteni; abból áll az egész, hogy kiadjuk a parancsot ide, vagy oda, a regattan díjat nyerünk évente néhányzor, s ami szinte nem megvetendő előny, a hajó nem kér enni, s kevés gondot okoz fenntartása.

Hogy különösen keze legyen a dolog, a Balatonhoz közel egy nyaralót vásárolt, érintkezésbe tette magát azokkal, a kiktől jó tanácsot reményelt.

„Hiszen ez végtelen egyszerű” mondja a legelső a kit megszólított. »Forduljon ön Young hoz Füredre, az épít önnek olyan hajót, a milyent csak kíván.»

No ez valóban kényelmes, feleli Holdvilágéji ur. »Dehát mondja csak, gondolja ön, hogy Young öt hét alatt kiállít nekem oly hajót melyen lakház, hálószoba, s minden kényelem legyen?»

A kérdezett reá bámult, azután harsogó nevetésbe tört ki:

„Hát ön azt hiszi, hogy egy ily járművet úgy építenek, mintha régi koffer volna; negyed év előtt reá se gondoljon, de aligha el nem tart félévig is.»

„Oh! fohászodik Holdvilágéji ur!”, ez nagy baj, nekem még a nyáron kellene.”

„No hát akkor csomagolja össze portékáját s próbáljon szerencsét Triesztben. Ott találhat eleget.

Holdvilágéji ur tele tömte erszényét bankóval, táskáját uti holmikkal, s gondolva, hogy az uraskodáshoz tartozik amugyis az utazás a legelső vonaton már utban volt Trieszt felé, afig hogy megérkezett, kereste sensalokat, kik utba igazítanák; Möller urhoz utasították, az azután elkezdte a szaladgálást fel s le, végre másodnapon azzal nyitott be, hogy kár volt ide fáradni, mert használható jármű egy sem kapható, hanem ha a Nagyságos urnak éppen oly nagy kedve van a vizi Sporthoz, ne ki-mélje a költséget, s utazzék Angliába, ott kétségtelenül megtalálja a mit keres, s habár az

évad előre haladt is, ez legfellebb az árak emelkedését okozta. A Nagyságos ur megfizetésén a jó tanácsot gondolva, hogy a ki A-t mondott, B-t is kell mondania, bezárta pakk-táskáját s újra utnak indult.

Elég nagy baja volt ugyan a többi között; az is, hogy angulul csak néhány szót tudott motyogni, de hát végre eljutott Portsmouthba. Itt odább tudakozódrán, értésére esett, hogy legjobb lesz a Royal Yacht Squadron titkárát felkeresnie, a ki odább fogja utba igazítani. Elutazott tehát Cowesbe Wigthe szigetére.

Némi keresés után a titkár megtalálta a Clubb helyiségében. Oda lépett hozzá s körülbelül oly hangon, mintha portékás boltha volna, kérdezi nem mutathatna-e neki néhányat az eladó yachtokból? A megszólított rábámult, mintha nem értette volna.

»Schow that gentleman out» fordul a titkár egyik Clubb szolgálóhoz, a mint észreveszi, hogy Holdvilágéji szavait ismétlni akarja.

Holdvilágéji ur azt hitte, hogy a szolga meg fogja mutatni a Yachtokat, azonban ennek nagyon is érthető mozdulata csakhamar meggyőzte a parancs valódi jelentőségéről.

Kilöketni egy hitvány angol által! ez már mégis gyalázat!

Elégtételt pisztoly, nemzetközi jog, követtség az osztrák magyar monarchia tekintélye a külföldön! Mindezt kavarogva járt fejében. Lasanként azonban eszmélni s gondolkodni kezdett. Holdvilági ur felette idengedett minden fegyvertől, azután az angol házjogával élt, hát ez igaz, de azért mégis csak gyalázat a dolog, megállapodott tehát abban, hogy a Yacht Clubbot titkárjával együtt nem érdekesíti másra, minthogy — megveti; el is hagyta a vendégszeretetlen »partokat s Gosportba evezett.

Itt szorgosan kikerüta a Clubbépületeket, egyenesen az Anglesea Hosel »public-rooms»

osztrák állam vasút igazgatósága megtagadta a Budapesteni való leszállást, s a pestieket Bécsbe akarja kényszeríteni. Az ünnep napokat a képviselők beszámolója, s a képviselőjelöltek töltötték be, a pártok állítják fel csatarendjeiket. A szerbek Nagy-Kikindán tanácskozást tartottak, melyen a főszónokok nagy többség zajos helyeslése között kinyilatkoztaták, hogy magyar országnak ez után barátai akarnak lenni, — mert érdekük úgy hozza magával.

Horvátországban „anyagi jólét“ pártja van alakulában, valóban jellemző elnevezés. A Báb Budapesten jár hogy a tartomány gyűlés megnyitására napját s az előterjesztendő javaslatokat a ministeriumban megálapítsák.

Ausztria. Rudolf korona örökös, s Stefánia korona örökösne keleti utjokra indultak, hosszabb megállás nélkül Konstantinápolyig utaznak. A trónörökös Konstantinápolyi tartózkodásától a keleti kérdést illetőleg sokat várnak.

Németországban. A Bismark válság véget ért a mennyiben a császár, kinek egészsége ismét teljesen helyre állott ministere lemondását nem fogadta el. Bismark marad tehát Porosz minister ezután is. Poroszországban az állam s az egyház közötti kérdés megoldása ismét napirendre került.

Franciaország. Tonkingban következetesen s biztosan halad előre, minek folytán a kormány tekintélye emelkedően van.

Angliában újabb nagy dinamit összecsküvésnek jöttek nyomban. Angliának sudani dolga ugyan csak rosszul áll. Mindennap várható a hírt hogy az Arabok Charthumot is elfoglalták.

A személyes szabadság.

„N. Nt a csend vagy rendőrség elfogta, s az elővizsgálatot megkezdette vagy — hogy némelykor változás is forduljon elő, az elővizsgálat megindítása helyett az áll — átadta a kir. ügyészségnek.“

Alig van nap hogy ily, vagy ehez hasonló hírt ne olvassunk a lapokban. Ha ismertebb nevet említenek, a közönség egyrésze elszörnyűködik, másik része kárörvendez: hát ez ez! egyébként keresztül futja a tudósítást. Meglehet hogy szerencsés esetben napok, egyébként pedig hetek múlva, újra meghozzák, a lapok miként N. Nt elboacsájtották de hát ezt már nagyon kevesen olvassák, arra pedig a legkevésbé gondolnak valjón alkotmányos ország e az, a hol embereket napokig, hetekig sőt hónapokig börtönbe lehet tartatni, vagy egyáltalán bezárni, car tel est notre plaisirje egy rendőrnök vagy talán az iskola porát látkos cipőjéről alig levert ifjunak kit a gyönyörűség systema vizsgáló bírónak tett? É senki sem veszi számba mérhetlen szenvedéseit az ártatlanul bebörtönözöttnek, senki se gondol reá hogy a drágalátos rendszer megmérgezte életét, hogy meglopata becsületét legfőbb kincsét.

Pedig talán e kérdéssel mégis érde-

mes volna legalább annyit foglalkozni mint a zsidók marháival, ha keresztényekről van is leginkább szó.

Egyszer egy időben valaki foglalkozott vele, Kozma Sándor nagyhangú köriratot is intézett ügyészeihez, hogy miután a Csemegi törvény nem védi a személyes szabadságot, védjék hát ők. Persze azóta Nyiregyháza megköszönésével most adja ki az ellenkező utasításokat.

De hát ez így nem maradhat, nem vagyunk érzélgők, de felháborodik utódó csepp vérünk is, ha látjuk a példákat.

Az egyiket statárium elé állítják, hét hónapig vizsgálati fogságban tartják, meg végtárgyalják s végre kistül, hogy az egész eljárás alatt még neve sem fordul elő. — A másikat börtönbe vették hónapokon át hiába várta szabadságát végre kiderül, hogy — a letartóztatott nem is az az ember a kit keresnek. Ki tudná elmondani a harmadik a századiknak történetét? mind egyre megy ki, bebörtönözték, felmentették, azután mehet. Igazságot, kárpótlást? no azt ugyan nem kap, ne is keressen, nem mindenkinek Majláth György a pártfogója, mint a m. kir. Curia Kaposvárnak.

Pedig hát ennek nem szabad így maradni, a személyes szabadság nem rongy hogy azt minden ember odább rugassa, az szentség melyhez avatatlán kezekkel nyulni istentelenség.

A személyes szabadságát ma csak emberek s nem institúciók őrzik, ennek meg kell változni, az emberek, a legigazabb is, mert ember, tévedéseknek van kitéve, szenvedélyek lefolyása alatt áll, ez ellen tehát csak intézmények védhetnek előzőleg, s intézményeknek kell utólag megtorolni a véket, s azoknak kell gondoskodni a véletlen hibák helyreigazításáról, az okozott kárnak emberi lehetőség szerinti helyreállításáról.

Igaz, az országgyűlés végére jár, ez időben e nagy baj orvoslására sem lehet gondolni, elmarad, mint ez ülés alatt elmaradt annyi más szükséges, a szükségtelem vasutak, a keresztény zsidó párasodás s több ily féle kedves dolog mellett.

De azért időszerű e kérdéssel foglalkozni éppen most a választások előestéjén; követeljük a választók, hogy a jelöltek felvegyék azt programjukba, foglalkozzanak önmaguk is e kérdéssel, mert úgy remélhető hogy az napirendre kerül.

Giliparti.

ennyire eljöttem, mert hozzá szoktam, miként reggataknál a dijakat mindég én nyerjem el, s közelébb nem kaptam járművet, mely teljesen kielégített volna.

Akkor a szóban levő kutter egészen önnek való, közebe szól a köpködő, mialatt kifejezés nélküli szemével tetől talpig méregette a pöffszekdő idegent.

„Hang it Bill“ kiált a vöröshaju, s hogy haradjának méltó kifejezést adjon, nagyot üt az asztalra, „ha a Spinawayt eladják legalább maradjon O Angliába, mert én hébe hóba látni akarom, azért is csak ne is ajálgasd legszebb hajónkat a „the glory of the solent“ et idegennek, mert velem Dick Brownnal gyül meg a bajod.“

Holdvilágéji urat a düh e kitérőse felettébb megijesztette s dadogva kérte a vöröshajut, hogy békülne meg, hisz egyelőre a vételről még ugy sincs szó: mire Dick lassanként megbékülve bocsánatot kért kifakadásáért, de hát nem tudott magának parancsolni, mert szive úgy megfájdult mint az anyáé, kinek gyermekét rabszolgaként adják el.

A másik a hosszú sovány közebe vetette magát.

„Mégis csak furcsa legény vagy te Dick. Gondold meg, ha a Spinawayt egy oly átkozott „Hockellanger“ venné meg? — Holdvilágéji ur önkéntelen összeresztette e kifejezésre. — Nem-e jobb ha ez uré lesz, aki mint nézem tetőtől talpig tengerész, s tudjuk, hogy jó kezekbe került? — Cheer up old chap! inkább adja az ember kutyáját falura egy Gentlemannak, mint a városba a sintérnek, nincs igazam Hé? —

„Igazad van Bill“ szól gondoskodva a vöröshaju, azután Holdvilágéjéhez fordulva: „ha ön valóban közelebbit ohajt tudni a Spinawayról, akkor jó helyen jár, mert Greedy-

monger „Chief-manager“-je itt lakik s valószínűleg itthon is van.“ — „I say Arry“ kiált ezután a pincérhez fordulva „nézz csak utánna merre van Mr Thomson?“

„Éppen most jön“ — felelt a kérdezőtt.

Ezen ur a Spinawayt iránt akarna vele szóllani, hvid ide.

Pár perc múlva belépett Thompson ur egy mozgékony fekete hajú, pergamentszerű arcú bőrt emberke.

„Szolgáljuk Gentleman“ megpillantva ez idegent — „Ah bocsánat uram, Pullaway Tomson, Greedymonger és társa hajó építője.“

„Holdvilágéji ur“ viszonzá ez mélyen meghajogva: „Üzletéről van szó“ kiált durván közebe a vörös, „ez az ur a Spinaway után tudakozódik.“

„Érttem uram, nagyon jól érttem, legszebb hajónk ez alapította meg kirunket. S mit akar ön tudni?“

„No hát némely adatokat kérnék, hogy ezeket majd megtekintés után saját tapasztalattal összevetthessem, miután magam is Yachtsman vagyok.“

„Semmi sem egyszerűbb ennél Báró ur, semmi sem, a mi a gyorsaságot illeti Spinaway jó szellel 10—12 mértföldet halad.“

„Mennyi idő alatt?“ szakiája félbe Holdvilágéji ur, mire a többi jelentőn összenézett.

„Természetesen egy óra alatt“ — feleli a „Chief manager“ csak nehezen tudván a nevetést eltojtani

„A menyőbe, az sok“ kiált Holdvilágéji meglepetve, a jó osztrák magyar mértföldekre gondolva, s arra, hogy a gyorsvonat 7—8 mértföldet halad egy órában.

A három angol ijedve nézett össze, azt hívték, hogy tulságba mentek, Thomson sietett is a hibát helyre hozni.

Szapuló.

A Keszthelyiek uti laput kötötték a Maxi Falk talpára, s a „Gewaltiger Patriót“ nem lelő kerületét e hazában. Látván a „khüzphanti iroda“ a bajt, rúparancsolt a nagykanizsai zsidókra, hogy a Maxit meg kell választani. Fel is léptették; csak hogy Nagy-Kanizsa tervez, Kis-Kanizsa meg végez az ilyen dolgokban, minél fogva összekellett szedni a zsidó furfang és szemtelenség minden hunczfutságát, hogy meglevesszék a balpártot, mely már egyszer erős posítiót vett be Kanizsán.

Elhíresztették, hogy a kataszter az urak csinálták, s abban sem a kormány, sem Falknak, ki különben igen derék keresztény ember, semmi része nincs.

A nép hitt a zsidóknak, s már bizony elég baja volt a balpártnak, mert a mit egyszer a nép elhisz, nehéz azt abból kideríteni. A mozgalmas idő azonban megtermi a zseniket, s kiről eddig csak azt tudtuk, hogy tekintélyes, komoly, munkás ember, egyszer csak ki súl rá, hogy a legpoposabb humorista.

Igy történt Kanizsán is, hol a zsidók mesterhuzására a sakk-mattot a palini uradalom keresztény bérlője adta meg: megküldte Falk Maiti fotografáját valamennyi választónak.

Persze, hogy lett erre a zsidók között Gezehez, a választók között pedig elképedés, hogy a kitért voltoképen zsidó, és pedig telivel zsidó kinek a fajbéli szépségének a kőriszetet egy csipet se ártott meg, mert tudvalevőleg a zsidó csak zsidó marad, ha mindjárt a keresztelést szent János mártogatja is nyakig a Jordán vizébe.“

No de hát a kataszterrel való hazudozás csak afféle otromba zsidó kortes fogás, hanem az már komolyabb számba megy, hogy a zsidók a kanizsai kerületben igaznak az „urak“ ellen, s erre alapítják az egész választást.

Mit szól ehez Kozma Sándor királyi főügyész ur, ki a somogyi és zalai zsidó ellenes tüntetésekben részt vett polgárokra oly ádáz dühvel kereste és alkalmazta a „házaadósok“ szőlő törvényt, statáriumot?!

Persze! „paraszt az más!“ a zsidónak azonban minden szabad: hisz emléksznük a híres körrendeletre, melyben meghagyatik az ügyészeknek, hogy csak urat fogassanak, mert a zsidók nagyon ordítják már a „mélóságos ur“ fölébe, hogy: „fesszid meg!“

Nos hát nem tudtuk urat fogatni a kormány kopói; a zsidók pedig, kik a páska ünnep alatt tele ettek-ittak magukat keresztény vérrrel, — hogy jóra való kopó meg is érzi rajtuk a vérszagot — ma már bele részegülve, omlani akarják látni azt a nemes vért, mely az ő sárga vérükkel törvényes házasság után vegyülni nem akart.

Kozma Sándor pedig nem a magyar apostoli király, hanem a jeruzsálemi király ügyésze akar lenni, s midőn keresztényekről van a szó akkor nem találja a törvényt, mely fejök és oszlopok nyugalmáról szól: mert itt a zsidó az ur, kinek a főügyész alázasos szolgálja.

Hogy is ne, mikor az a Falk Miksa, kinek a nevéhez a hirhedt keleti vasut Gescheftjének emléke tapad, kit Nendtvich tanár, királyi tanácsos újság szerző meggyalázott: — mai nap is tisztességes hazafi e gyász országban — mert zsidó?!

Kis-Kanizsa híres népe! örülj a jelölődnek ez ország nagya az, ki most csak szavazatodat kívánja — vallásodat, véredet vagyonsodat majd csak ezután!....

* * *

„Természetesen ez a Maximal — speed, ha first race — trimben van, de 8 mértföldet általában biztosíthatunk.“

Holdvilágéji ur már látta magát, mint előzi meg a személyes vonat; a mint azután Thomson elmondotta minden tulajdonságát a hajónak, a sok idegen kifejezés úgy forgott új gentlemanuk fejében, mint a szélmalom.

„Azt mondja ön a Kayute Mahagoniv van bélelve?“

„Természetesen; majdnem hat lábnyi magas, hát a gyönyörű asztal, két pamlag.“

„Mikor láthatám e jár művet?“ — közebe vág möhön Holdvilágéji ur.

„Azonnal jöjjön velem, Greedymongerék hajó-gyára közel van.“

Elindultak mindannyian. Elöl Holdvilágéji ur, mellette a hosszú Bill, utánunk a vörös hajú s Thomson halk hangon beszélgetve.

„Különös elnevezés, hogy pók-háló“ gondolkodik Holdvilágéji ur s elhatározza, hogy ez elnevezés okát kiserőjétől megtudakozza.

„Ugyan kérem miért nevezik azt a hajót pókhálónak.“

„Mert rendkívül gyors: you Know: to spin-and-away!“

Hát ezt azután épen sehoggy sem értette Holdvilágéji ur, mert nem tudta megtalálni a logikai összefüggést gyorsaság és pók között, még kevésbé gondolhatta, hogy az utóbbi az előbbinek személyesítje, gyanakodni kezdett. Ekkor jut eszébe, hogy a főkérdés, még szóba se jött. A managerhez fordul tehát.

„Mit gondol uram mennyiért lehet [azt] hajót megvenni.“

„Welt Sir megvallolem nem ismerem teljesen Mr. Jónes szándékát, de azt hiszem 600 frtért megkaphatja ön.“

Holdvilágéji ur kellemetlen meglepetését a

Husvét hétfőn mi is tartottunk pártértekezletet Kaposváron; sokan voltak, megtöltöttük a termet. Ott voltak a függetlenségi párt sakterai is, kik sugárzot arccal, dagadó kebellem remélték a győzelmet az antisemita függetlenségi párt felett, s előre örültek a svindli sikerének, hogy a függetlenségi párttól az antisemita népet elkedvetlenül, az igéző és sjókedvű adakozó minister győzelmet biztosítani fogják a kaposvári kerületben.

Csak hogy a sakterek terveznek — a nép pedig végez, s végzett úgy, hogy a Német Náciznak, Gáspár Lajosnak e kerület többé nem babért, hanem: „gyűlöszűzet terem, mely szomoruan eregeti le rájuk esőgötteg lombját.“

A párt felvette a függetlenségi antisemita nevet, melynek hallatára a Német Náci megapapult a két szemüveg alatt, melyet Tisza Kálmántól kapott az „új elvek mellé“, mert tudta a kegyelmes ur, hogy a ki rossz felé fordítja a köpönyegét, annak szüksége van — a láthatatlanságra; Gáspár Lajos azonban mióta körülméltelkedett, s hazafiságának egyetlen látható jelet, nagyságának talizmányát a Kossuth pipáját zsidókra származtatta, — nem állja a tömjén füstöt; nagy grandezzaival lenézett bennünket s kionult a tereméből, el a Prájzner kávéházba, izrael népe közé.

Megvitte a gyászhiert. Ott meg izrael nagyjai öt nézték le, s a „nagy férfiú“ kicsiny lett ott is: mert a zsidó a voltra nem ad semmit.

Restelik biz, a jeruzsálemi lovagok a kudarcot, s mint hajjuk, megpróbálkoznak újra, új gyűlést akarnak összehívni, melyben Német Náci és Gáspár Lajos urak helyre akarják állítani a sakterkés meghomályosodott fényét s a függetlenségi eszmét a kicsiszolt sakterkessel lesaktozni akarják.

No ha csak maguk között csinálják, azt nevetjük de ha a ott lesz a nép is, a függetlenségi párti nép, — akkor örvendünk neki, mert tudjuk: hogy az nem hagyja eladni nekik a Krisztust.

Választási mozgalmak.

Kaposvár kerületi függetlenségi párhoz tartozó választók mint mult számunkban jeleztük volt, Husvét másodnapján összegyűltek, hogy Sza b ő Kálmán képviselő urnak beszámoló beszédét meghallgassák. Délután három órakor a „Szarras“ vendéglő tágas éttermét a megjelent — egytől egyig — választók színi megöltötték, különösen örömdetesen túnt fel a falukról besereglett földműveseknek ily ritkán tapasztalt számbani megjelenése. A gyűlést Matolcsy József párt elnök ur a helyzetet híven előtűntető beszéddel nyitotta meg, utánna a képviselő emelkedett fel helyéről s harsány éjének által minduntalan félbeszakított jeles beszédben megemlékezett a törvények keletkezésének módjáról, előadta az okokat, melyek pártunkat gátolták abban, hogy eredményt mutathasson fel, megemlékezett a függetlenségi körben felmerült szakadásról is, nyilván elítélvén azokat, kik ezt előkészítették, végül intette a választókat, hogy a függetlenség zászlóját továbbra is emeljék magasra, ne hagyják azt lehanyatlani a közelebbi választás alkalmával sem, midőn egy ministerrel szemben kellend küzdeniök, mert míg e kormány s pártja fenállanak jobb jövőről álmodni se lehet, sőt az ország sorsa mind sanarubbá válik. A mély benyomást tett nagyhatású beszéd után Matolcsy József pártelnök előadja: hogy a pártunk egy korábbi határozata következtében Szabó Kálmánt küldöttség kérte fel a jelöltségrek újból, leendő elválasására ő azonban erre nem hajlandó; felkéri tehát most

vöröshaju újabb kitérőse egészen háttérbe szoritotta.

„Mit gondol az ur?“ ordít szikrázó szemekkel „azt hiszi ön, hogy én Dick Brown oly számra leszek s ezt a gyöngyöt így elengedem potyázn. Akasszanak fel, ha ezt tesztem, inkább megöltöm azt a vén Jónest s egész pereputyát saját kezűleg.“

„Nézze csak uram mennyire sajnálja ezt a Spinawayt,“ sugja Tomson krokodil könnyet törlve szeméből, „mintha csak mennyaszonyától kellene megválnia“ s oda fordul a dühöngőhöz folytatja; „szegény gyermek értem fájdalmadat, de hát legyen eszed, jobb ha ez a tisztelt gentleman — itt Holdvilágéji tesszőleg mosolygott, — hatszáz Quineat ad mint más hat ezert, a ki aztán hajójához éppen annyit ért, mint a kutya az énekléshez, inkább örülj, hogy jó kezekbe kerül, miután nekem abban mennyit fizetnek érte érdekel ugye se lehet.“

„Igaz ostobaság tölem, bocsánatot kérek uram,“ szól a vörös ismét bárány szeliden, „de hát nagyon nehezen válok meg attól a hajótól.“

E közebe oda értek a hajógyárhoz. A Spinaway egy régi jármű, melyet mint mondani szokás, már csak a festék tartott össze, ott himbálódzott vizen látszólag egészen felszerelve.

Fedélzet, oldalfalak koromfeketék, a vitorlák piszkosak, elnyűtek, mindezt azonban Holdvilágéji ur szakértői szeme nem látta meg. Tomson reá beszélése s közebe közebe a vörös dühöngőse egészen luddá tették, nem mondhattak olyat a mit el nem hitt volna. A hajó felületes megtekintése után szétoszlott a társaság azzal, hogy másnap ismét itt találkozik s meg fogja tenni a próbahajózás.

(Eolyt. köv.)

ujjlog, ne utat Gruber János ságot téve, m Kálmán tiszt ben ne utasi Szalay Károli lasztás alkalm de azóta meg lójtás hübb ké ő is, hogy fog függet. párt torithatlan ily értelemben ros. Azonban feltétlenül Szabó Kálmán kijelentette, h lónak tántort rülményei egy harczoza leh fogadja.

Az értekez hatlanban me kezdett tanác terjeztii, hog a párt, a fen kérdés iránt kimondatni, semita legyen barát — a lap főmunka semiták ellen csakhamar e hezen élénk e hogy ő a fel tinek tartja, János és Sze jos helyeslés kimondatni: lenési pá zést is fel a párt végrel lességévé tét hü jelöltről a választókat állapodás, va tételle végett gával vívén datát. Evekü döttekkel fol maradtak véli ismerendők.

ők Szabó K czára fenntar kiránja s ők a bizaom is sem utasítat

Lenyeg ség volt a Imr e képvis részén; a lel lyel a kerület választását biz rovattunk kin

Csurgón összejöttek a Helf Ignác is, az hogy mulatunk tá itthon történi származásáért tette, oly bü tüze sem volt a jelöltség e már sokszor, éljen jog vény biztóni senk szerint ma meg azt, k kit neki ug lanlanak, akasztani, an nem szivesen roznak kü van.

Szigetmann r. cath fellépése szót ízéle lehet csak ugya

Nagyatá lenne gr. Sor rületet továb Chernel Gyula Gyula —

A megyénk közül nagy l ltenünk, ho viselő Rumbát nagy vála impozáns volt mint ellen lalhat jelölté ugyan hve, ő sági önállósá onálló nemze elveinek fejte Nagy lelkesé Udvozljúk a szeres örömm azon állításu csakis ellenz nyitkát.

HIREK.

ujólag, ne utasítsa vissza a közbizalmat. Utánna Gruber János orsz. képviselő szólalt fel tanúságot téve, mily odaadással teljesítette Szabó Kálmán tisztét, kötelesség és hazafiság nevében ne utasítsa el a jelöltséget. Szólt még Szalay Károly azok nevében, kik az utolsó választás alkalmával Szabó Kálmán elleni voltak, de azóta meggyőződtek arról, hogy a párt zászlóját hübb kezekre bizoni nem lehet, kéri tehát ő is, hogy fogadják el a jelöltséget, mint a kerület független párti választói ovzatlan s tántorithatlan bizalmának zálogát. Végre ily értelemben nyilatkozott Ékes József iparos. Azonban ennyi kérelem, a bizalomnak ily feltétel nélkül nyilatkozata sem volt képes Szabó Kálmán elhatározásában megindítani, kijelentette, hogyha bár ő a függetlenségi zászlónak tántorithatlan harcosa marad, de körülményei, egészségi állapota miatt csak közharcosa lehet s így a jelöltséget el nem fogadja.

Az értekezlet kénytelen lévén a megválasztatlanban megnyugodni s további teendő iránt kezdett tanácskozni, Szabó János lelkész előterjeszté, hogy ő szükségesnek tartja, miként a párt, a fenfőleg legfontosabb kérdés a zsidó kérdést iránt nyilatkozzék s ennek folytán kéri kimondatni, hogy a leendő jelölt nyílt antisemita legyen. Gáspár Lajos — ismert zsidó barát — a Kaposvározt megjelenő zsidó zuglap fómunkatársa — epéskedni kezd az antisemiták ellen, rosszaló zugás s közbekifaltások csakhamar elhallgattatták, s miután nagy nehezen élénk ellentmondások között elmokogja, hogy ő a felvetett kérdést tárgyalását idő előtinek tartja, elnémul. Idélenkedését Csondor János és Szabó János utasítják rendre azonos helyeslést közzé; s az utóbbi indítványára kimondatik: hogy a kaposvári függetlenségi párt az antisemita elnevezést is felveszi. Ezután megválasztatva a párt végrehajtó bizottsága, s annak kötelességétől tétlenül, hogy a kimondott elvekhez hű jelöltől gondoskodják, s alkalmas időben a választókat úgy a jelölt személyében megállapodás, valamint a további teendők megtétele végett összehívja; a gyűlés elszólt magával vívén mindenki a győzelem biztos tudatát. Ezekután a közönségekben megjelent küldöttekkel folyt a magánbeszélgetés az otthon maradt véleményét s áhaját bővebben megismerendők. A kérdéseket kijelentették, hogy ők Szabó Kálmán jelöltséget lemondása daczára fenntartják, mert a nép ezt határozottan kívánja s ők erősen hiszik, hogy a képviselő a bizalom ily eklatans nyilvánulását végre sem utasíthatja vissza.

Legnyelvtörő kerületben nagy élénkség volt a husvétii ünnepek alatt. Szalay Imre képviselő számolt be kerületének felső részén; a lelkesedés mellyel fogadták, s mellyel a kerület képviselésére újra felkérték megválasztását bizonyossá teszi; körutjáról „Vidék” rovatunk kimerítő tudósítást hoz.

Csurgón is életjelt adott „sakterpárt” összejötték néhányan s elhatározták, hogy Helfi Ignácot — kinek ha egyéb bűne nem volna is, az hogy ragaszkodásunk, szeretetünk s bámulatunk tárgya Kossuth Lajost a hazában, itthon történetek iránt már nem egyszer zsidó származásából folyólag félrevezette, megtevészetten, oly bűn, melytől a purgatórium minden tüze sem volna képes megtisztítani — fogják a jelöltséget elváltására felkérni. Elmondtuk már sokszor, elmondjuk most ujólag: a nép éljen jogával, melyet neki a törvény biztosít, ne hagyjon nyakára tolni senkitse, ne várjon biztatást senkitől se, hanem tegyen szive, esze szerint maga, léptesse fel s válassa meg azt, kiben megbizik nem azt a kit neki úgy nevezett jó barátai ajánlanának, mert ha a kötelet nyakába hagyja akasztani, ám lássa ha arra vezetik merre nem szivesen megy. Ezen értekezlet s határozatnak különben ezideig jelentősége alig van.

Szigetvárott mint már említettük Rathmann r. cath. segéd lelkész — antisemita — fellépése szóba volt. Most ezt meggátlandó a pécsi püspök elrendelte Slavoniába. Különös izlése lehet a nmltságu püspök urnak ha csak ugyan szereti a zsidót.

Nagytádon azon esetre ha lehetetlen lenne gr. Somssich Imrét reá birni, hogy a kerületet továbbá is képviselje, két jelölt ütközik Chernel Gyula földbirtokos antisemita és Talián Gyula — szolgabíró párton kívül.

A megyénkén kívüli — dunántuli — mozgalmak közül nagy horderejénél fogva meg kell említenünk, hogy Istóczy Győző orsz. képviselő Rumban april 14-én tartotta beszámolóját nagy választó közönség előtt. Fogadtatása imponáns volt. Kifejtette, hogy ezáltal csak mint ellenzéki antisemita párti vállalat jelöltséget. Ő a közjogi kiegyezésnek ugyan híve, de akarja Magyarország közigazgatási önállóságát, a külön vámtariffával és az önálló nemzeti bankkal. Ellenzéki antisemita elveinek fejtegetése nagy viszhangra talált. Nagy lelkesedéssel kiáltott ki újból jelöltnek. Üdvözlőjük az antisemitizmus vezérfőit két-szeres örömmel; s megelégedéssel konstatáljuk azon állításunknak, hogy valódi antisemita csakis ellenzéki lehet, ezen új fényes bizonyítékát.

— **Simon Vincze** csornai prépost, e hó 15-én elhunyt; dorok ember, tudós, buzgó pap volt, kit nagy és mélyen érzett részvét kísért sirjába. Nyugodjék békével!

— **Eljegyzés.** Csizmadia I. Gyula zamárdi kántortanító eljegyezte Flink Mariska kisaszszonyt, Flink Henrik peremartoni földbirtokos ur bájos leányát. Legyenek boldogok.

— **A Kir. főügyész és az antisemita sajtó.** A kir. főügyész szemében nagy szállka az antisemita sajtó. A Függetlenség ellen indított hajtsa után most a „Budapesti Néplap”-ra került sor. Elap cikkeiből azt betűzték ki az „Ipar udvar”-ban (így nevezik a házat, a melyben a kir. főügyészesség hivatala van), hogy azok politikai illatú árszatnak maguk körül. Miután pedig a B. N. cautio nélkül lát napvilágot, s politikai tartalmu cikkek közlésére jogosítva nincs, az 1848-ki sajtó törvény szerint sajtó vétséget követett el a tulajdonos Bartalits Imre, s e miatt felelősségre vonandó. A főügyész indítványhoz képest a törvényszék Czázán vizsgáló bíró által holnapra idéztette meg Bartalitsot és a szerkesztőt P. Szabó Endrét, a kik tagadják azt, hogy lapjukban politikával is foglalkoztak volna.

— **A husvétii ünnepek** alatt került, meleg napok jártak, az ájtatos ünneplő közönség a közellevő falvakból is tömegesen sereglett be Kaposvárra misére és szent beszédek meghallgatására. Fájdalom! új, tágas templomunk még mindig csak terv, melynek kiépítéséhez nem lehet hozzá fogni addig, míg a kegyur herczeg az építési engedélyt meg nem adja. Az pedig késik, s legutóbb is arról kért a herczeg a datokat, vajon szükséges-e a nagyobb új templom. Az ideii husvét kézzel foghatólag megmutatta, hogy bizony nagyon is szükséges, mert ez ájtatos név fele sem fért a templomba, hanem kint a templom téren végezte ájtatoságát. A nép vallásos buzgalma nem csökkent a nehéz idők, melyeket rá a zsidók álberalismusa hozott, elveheti vagyonát vétét, de hitét, Istenét nem veszi el tőle senki. Sajnos, hogy a nép ájtatoságát a feltámadási körmenet alatt megzavarta néhány szemtelen zsidógyerek és dandy botrányos magaviselete kik a körmenet a lalt a templom téren tellett kalappal okozták a közbotrányt, s csak a nép mérséklete, s nagy ünnepe iránt való kiváló tisztelete okozta, hogy a hitvány fráterek ép börrrel távozhattak onnan. Nem kevésbé volt elszomorító, hogy a kereszténység e nagy ünnepe a városhatósága a körmenet alkalmával nem jelent meg testületileg mint egyébkor szokott. Hja! a zsidók rossz néven vennék a dolgot, s a polgármester ur nagyon sokat tart arra, hogy a zsidóknál jól legyen beírva, mi velünk keresztényekkel bizony nem igen törődik; mintha csak Palesztinában volna a phariszeusok előjárója...

— **A habarékpárt egy főembere,** Bánhidyi Béla báró csermói birtokát megvette valami Müller nevű új földes ur; a habarék pedig ugyancsak neki van dühödve az antisemitáknek és sakter dühében észre sem veszi, hogy fogly lábait alatt a haza földje. Agrár politika a birtok zsidó kézre adása, dühös philosemitaság: hogy illik ez össze; ezért nem veszi ám komolyan a nemzet a habarékos programot!

— **Husvét a fővárosban.** A megváltó feltámadásának ünnepe a főváros keresztény lakosága a legnagyobb áhítat s buzgalommal ünnepli meg. Valóságos népvándorlásnak nevezhető a templomok látogatása a nép részéről. A szentegyházak nem voltak képesek befogadni a hívőket. Ezek legnagyob részét kint az utcán kénytelenítettett bevárni a feltámadást. Öröm volt látni e tümenényt. A kereszténység ereje s hódító hatalma nyilvánult abban. A kereszt diadala a sakterkés fölött. Az ünnepe lefolyása zavartalanul s volt egészen. Zsidó zsemet-szők felhasználták az alkalmat a buzgó áhítóskodók kizsebelésére, a mi a roppant telon-gásban könnyen mehetett. Egy pár gazembert még is megcsipett a közönség s átszólgáltatta a rendőrség közegeinek. Egyéb baj nem történt. A zsidók mázsa pusztára fogyasztották a maczest s az egyiptomi szuszákot képzelték magukat.

— **Ismét a Rabinus** Kaposvározt mozgalom indult meg a kereskedők között arra nézve hogy az üzletek Vasárnapon délután zárva tartassanak, a kinek ez sehogy se tetszett az a kaposvári rabinus, ki a zsidók ebbeli szándéka ellen — miután az ő ünnepeük nem a vasárnap hanem a szombat — felszóltat a zsina-góában; a felszóllás hatása egy némely hívé már is észlelhető el annyira, hogy már Gróf Jakab pálinkás butikja, Reichenberg zsidó boltja s a hosszú utcában több bolt Husvétvasárnapján is nyitva volt. Erre kellene ám a város kapitányának gondoljának lenni, mert ez valamivel fontosabb dolog, mint az, hogy vajon melyik hentes áll a sorban előbbre a heti vásáron! A rabinus pedig már egyszer tartott nekünk előadást a tolerantiáról, s akkor elvitte szárazon, hogy vallásunkat kicsu-folta, legfeljebb figyelmünket jobban felkelte maga és zsidái ellen: de hát vigyázzon a rabinus, és fekezze fanatikus dühét: mert a ki szelet vet, vihart arat.

— **A híres szolgabíró.** Kiről lehetne másról szó mint Fenyőssy urról a szigetvári járás szolgabírájáról. Ezt a jó urat még 1881. évi július 30-án megbizta a megyei árszaszék, hogy egy egyszerű hagyatéki ügyet tárgyaljon be, daczára féltutazt sünetének ma is ott

áll az ügy mint mikor kiadatott. Egyike az érdekletteknek megúvva a három éves huzavonát fegyelmi eljárást kért a hivatalos kötelezettségét ily pontosan teljesítő szolgabíró ellen. Kíváncsiak vagyunk merre hajol majd az igazság mérlege? azon oldra-e melyet a lövöldöztetés által szerzett érdeme, avagy azon oldalra, melyet példátlan hanyagságának sulya terhel?

— **Elveszett birtok.** Szomorú híreket kell ujra regisztrálnunk. Ismét oda veszett egy ósi, nemesi birtok, a melyekben és magyar családok iradéka virultak századokon át. Most görbe lábú zsidó leventék, és kajlós orru rüfkék eszik ott a maczest és a pesah-knödilit Izrael dicsőségére. E nemesi birtok a Máriássy Bélé volt Hevesmegyében, melyet egy oda való zsidó vett meg 70.000 frton. Meddig fog e pusztulás még tartani!

— **Méregkeverő zsidó.** Hogy, hogy sem, a husvétii ünnepek alatt Kaposvárra tévedt egy ismeretlen fiatal leány, ki saját előadásá szerint Bonyhádra utazni szándékozott. Ott ácsorgott a vasuti állomás körül, hol többeknek beszélt el elhagyott állapotát és Kaposváron való ismeretlenségét. Nem sokáig volt ott, szépsége szemet szűrt, s hozzá csatlakozott Goldstein Péter helybeli zsidó fia, ki különben Gáspár Lajos ügyvéd írnoka volt, a zsidó legény egyuttal kiszagolta azt is, hogy a leánynál pár forint is van — tudva levő, hogy a zsidó a pénz szagát megérzi, mint a vizsla a nyulét — minél fogva azonnal elhatározta, hogy a pénzt megszerzi, akár hogy ejti is szerét. Válogatni az eszközökben, nem igen tartotta érdemesnek, hisz azt hallotta egész életében, hogy a goj nem is ember, kinek vagyona jogos tulajdona a zsidónak, élete egésze csak olyan, mint az állat, nem törődik azzal más, csak akinek haszna van belőle: no! a zsidónak semmi haszna nincs a goj leány életéből.... Elvitte tehát a zsidó a leányt zsidó korcsmába, itatta, dorbólte vele, míg a leány megrészegedett s később ismét a vasut állomáshoz vezette, hol már a részegség erősen mutatkozott a lányon. Nem sok időt töltöttek ott, míg egyszer csak a leányon a dühöngő örltség tört ki, a zsidó elpárolgott, a rendőrség pedig a dühös örltet nagy bajjal beki-sérte. A leány azóta a kórházban halállal küzd, s az orvosok atropin mérgezést constaltáltak. A rendőrség pedig azonnal nyomozta a leányon levő, s így az amugy is szembe ötlő gyanút, maga iránt felkeltő Goldstein zsidót; el is fogták ki most örltűnek simulálják magát, de minden jel oda mutat, hogy a leányt ő mérgezte, meg, a nála volt 8 frt érték, melyet el is vett tőle. Ez a tényállás, melyhez nem kell commentár, a többi a bíróság dolga, kinek igazságos ítéletében nem kételkedünk: de kíváncsiak vagyunk, hogy midőn a törvényszék a zsidó bűnös felett fog ülni bírói széket, lesz-e a hallgatóság között annyira rohögő zsidó, mint mikor a csurgóiak, gyékényesiek álltak statárium előtt?

— **Nagycsetapaté** volt szerdán éjjel a circus körül, hol Lutor csendbízós oly erőszakosan csinálta a rendet, hogy végre nemcsak a közönség, de a katonák is megunták s lehámozván róla a katonatiszti uniformist, jól helyben hagyták, sőt slemes kardját is elvették tőle hirszerint. Nem vagyunk barátai semmiféle kihágás-nak, annál kevésbé annak, melyet a katonák követnek el, legkevésbé pedig olyannak, melyben a rendőrség a vesztes, de nem hallgatjuk el ezuttal, hogy tisztelekre méltó polgári körökben sokat bosszankodna a kaposvári rendőrség és Lutor őrmester goromba viselkedéséről. Az oly modor nem alkalmas sem arra, hogy a rend és csend, miként kívánatos volna zavartalanul fentartassék, sem arra, hogy a közönség a rendőrségnek pártjára álljon, s nehéz feladatában segítségére legyen: az ily dolgok pedig még akkor se emelik a rendőrség tekintélyét, habár igazsága van és az illetékes bíróságoktól bármily elégtételt nyer is.

— **A fővárosi zsidó helyszerzők.** Többször felsoroltuk már azon foglalkozási ágakat, a melyeket ugyszóva kizárólag zsidók üznek. Ezekhez járul a „helyszerzők” intézménye. Ezen foglalkozás a nagyvárosok specialis intézményeül tekinthető. Kis városokban, hol kevés a munkaadó, kevés a munka kereső: helyszerző meg nem élhet Szabadipar lévén, hazánk fővárosa sáska módon el van ársztva helyszerzőkkel. Majd annyira a helyszerző, mint a foglalkozást kereső, és egy kettő kivételével zsidó valamennyi. A helyszerzők nagyszámából önként következtethető, hogy a helyszer-zésnél foglalkozók megélri becsülettel nem tudnak. De hát még is megélnék. Segit rajtuk a könnyen lépre viheto becsületel vidéki, a ki a közzétett csalogató hirdaphirdetmények utján, a csalókhöz folyamodik. E bitagoknak egy része, főként a levélbélyegekre utazik. Három darab 5 kros levélbélyeg beküldését kívánja mindazoktól, a kik hozzá megkeresést intéznek. E bélyegek képezik főjövedelmi forrását. A beküldő pedig ugyan várhatja az ügybeni intézkedést. Még válasza sem méltatják. Egy másik rész minduntalan társat vesz nemes üzletéhez és társait egymásután megkoppasztja. E gaz nép oly módon szerez magának társat, hogy üzletének tiszta jövedelmét egy napra 10—12 frtra mutatja ki. A csábító mérleg rendszeren megteszi a hatást. A tapasztalatlan és leginkább vidéki ember örvend a

naponként reá eső 5—6 frnyi osztaléknak elfogadja az ajánlatot s a társjogot megváltja 2—300 frtjával. A 12 frt napibevétel más-nap már 2 frtra, harmadnap 1 frtra, negyed-nap semmire olvad le; sőt az új társ csak-hamar arra a meggyőződésre jut, hogy nem csak a pénze veszett oda, hanem ha ideje korán odább nem áll, utolsó fizetését is elnyeli a nagyszerű üzlet. A társ tehát odább megy a gaz zsidó helyszerző pedig újra fog magának egy hasonló módon kifosztandó társat. Így megy ez ad infinitum. Óvakodjatok a zsidó helyszerzőktől!

VIDÉKRŐL.

Somogyvár, 884, april 16

Tekintetes Szerkesztő ur!
Választó kerületünkben Husvét napján kezdte meg Szalay Imre képviselő ur beszámoló körutját; hiába beszél akárki, hogy a magyar nép nem tud lelkesedni többé, mert Tisza Kálmán kormányának sulyos nyomása fásultta tette: tud bizony azért akít szeret, mint Szalay Imrét, mert a nép lelke olyan, mint a jó aczél kard, minél jobban meghajlítják, annál erősebben rug vissza előbbi helyzetébe.

A képviselő urat körútjában valóban oly lelkesedés kísérte, mely míg egyrészt a nép lankadatlan hazafiságáról, szeretetéről képviselője iránti hátartalan bizodalról tesz fényes tanúságot, másrészt ugyancsak lelohasztotta azok buzgalmat, kik a nép közé a zsidók érdekében a visszavonás magvát kezdték illetve próbálták e kerületben is elhinteni.

En nekem az a nézetem, hogy a konkoly hintők ez esetben nem is tettek rosszul, s kedvem volna elvtársaim nevében — ha erre meg volnék bizva — hogy a zsidóknak és kiküldött „ügynököknek” Gáspár Lajosnak, ki a zsidó maszlagot itt árulgatta köztünk, s a népnek egész meztelenségében bemutatatta az elvtelenség és zsidó szolgaság utalatlanságát, s ezzel népünket még erősebben fűzte a függetlenségi antisemita párt, köszönetet szavazzak.

Mert a nép, mihelyt hírül vette, hogy Szalay Imre képviselő ur körutjára indul, mindenütt iparkodott ragaszkodását, s függetlenségi antisemita elvét megbizonyítani, a lelkesedés hatását nem ismer, a kedélyek felmelegedtek, a nép költészet megázólt, mely ma már csak egyetlen eszmében központosul: Nem kell nekünk a sakter párt!

Husvét napján Gamársa ment a képviselő ur, honnan Tuszkóság 60 lovas ment eléje zászlókkal, választási jelvényekkel, a falu végén nagy, lelkesült néptömeg, felherbe öltözött, koszorus leányok, várták, utjába virágot hintettek, s a nép lelkesedése felhagott azon magaslatra, hova csak a valódi magyar kebel lángjai csaphatnak fel.

Beszámolóját nagy tetszéssel fogadta a nép s azonnal fel is kérték a jelöltségek újból való elfogadására. Alig végezte beszédét, s alig maradt ideje néhány meleg, barátságos szót váltani, szeretett elvű választóival, már sürgettek az osztópániak és somogyáriak jelen volt küldöttei, hogy menne el hozzájuk is Somogyvárra, hol mar nehezen várja a nép. Az nap délután el is ment, hol ismét 45 somogyári és ramosi lovas legény nyargalt eléje választási jelvényekkel, s nagy éljenzés közt kísérték be a közsébe. A beszámolót hasonló bizalom és meglelégedéssel fogadta a nép, mint Gamáson, mire Buzsáki István osztópáni polgár indítványára lelkes éljenzés között jelölté ki a nép ujra képviselő jelöltül. Somogyváron a képviselő urat volt ellenpártja is figyelemmel hallgatta meg, s igen előkelő emberek az ellenpártból kívántak neki szerencsét, kifejezve afeletti örömeiket, hogy ez alkalommal csak egy tábor lesz a lengyelítói választáson, az antisemita függetlenségi párt, melynek szeretett jelöltje: Szalay Imre. Husvét másnapján Tót-szt-Pálon tartotta a képviselő ur beszámolóját, hasonlóan ott is lovas bänderium, s lelkes nép várta, hol szinte egy szível-lelékkel jelölték ki ujra; onnan Táska és Buzsák felé folytatta utját, mely nemcsak Szalay Imre de a függetlenségi antisemita párt diadal utja volt.

Nincs kétség, hogy e kerületben más ember más elvekkel csak számba vehető pártot sem csoportosíthatna maga körül; a zsidók hatalmaskodása, pusztítási, s a kataszteri törvény folytán a népre kivetett elviselhetlen adóther kigyógyította azokat is kormánypárti ságukból kiket eddig csak a bor és birkacsánk tántorított a kormánypártira: kétségtelen, hogy Szalay Imre megválasztatása és ezzel az antisemita függetlenségi párt győzelme fog diadala emeltetni a lengyelítói kerületben.

Zala 1884. április 6-án.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Zsidóhoz volt a multkor Kővágó-Eőrsön. A dolog így történt. Egy Kővágó-eőrsi zsidópék valami Fischl nevű, Tapolczáról jövet hazafelé, utközben találkozott két szepezi legénynyel, kik közül az egyik azon reményben hogy a zsidó üres kocsjára fölveszi, kérte lenne szives kocsján egy kis helyet adni. A zsidó azonban természeténél fogva, a helyett, hogy a felebaráti szeretet elvét gyakorolta volna, megtámadta az ifju legényt különféle illetlen szavakkal. Természetes, hogy az így minden alapos ok nélkül bántalmazott legény, nem a legkiméletebb szóvaltasba keveredett a zsidóval. Az eredménye az lett a versenygének, hogy a zsidó a faluban melyben temérdek jor-

dán székel biztosítva érezvén magát, leugrott a kocsijáról s az egyik legényt bottal megütötte. A sértve érzett legény és társa most a zsidót támadták meg, s az egyik oly szerencsétlenül találta a jebuzes fejét megköppintani, hogy azonnal kilocsosant a vére. Na lett aztán stürgés-forgás, vai geschrien. A zsidók úgy össze rőfentek mint a szegény ember malaczai, további verekedés azonban, daczára ennek nem történt habár a keresztények is összesereglettek; mindenki eltávozott haza. Másnap azonban csendöröket hoztak a zsidók Szepczredre, a két legényt kihallgatták, kik a tényálladékat az igazságnak megfelelően előadták, hogy a támadók a zsidók voltak. Mégis a csendörök egyike, a szakaszvezető, ki különben zsidó dühtől elfogulva van, össze-vissza pofozta a legényeket. Kérdem már most tek. Szerkesztő urat, de kérdem a belügyminister urat is, mióta nyertek a csendörök jogot, és hatalmat arra, hogy önbírájuk lévén, szabad legyen nekik újabb büntető törvényeik humanus §-ai daczára, bárkit is agyba főbe pofozni? Mi a hatásköre a csendörök, s mikor engedtetik meg neki az, hogy a tetlegesség terére lépessen? Mi azon meggyőződésben voltunk és vagyunk jelenleg is, hogy a csendőri intézmény nem bírói hatalom; mi azt hisszük, hogy a csendörnek hatásköre csakis a bűnös ellogatásáig terjedhet, azontul a bíróság illeték köréhez tartozik a bűnöst érdeméhez képest büntetni. Sajnos hogy az az állampolgár ki fölött csakis a fennálló törvények intézkedhetnek, alá van vetve a csendörök önkényes basáskodásának. Ily forma eset már 6-ik izben fordul elő csak környékünkön, azért nem lehet elhaltatni. Az állampolgár ha tőle adójának lefizetését követelheti az állam, joggal meg várhatja viszont az államtól azt hogy őt etvédjé s nem pedig közegei hatalmaskodásainak kitégye. Mert ily eljárásnak jó következménye nem lehet.

Irodalom és művészet.

A dr. Toldy László által szerkesztett „Magyar Ifjuság” Lapjának 8 és 9-ik száma is megjelent már, szokott módon érdekes és változatos tartalommal. Bizonyítja ezt a számok tartalma is. Van szerencsénk t. előfizetnünk értesíteni, miszerint a Magyar Ifjuság Lapja és a „Leányvilág” kiadóhivatala f. évi ápril hó elseje óta már nem koronaherzeg-utca 3-ik szám, hanem 16-ik szám alatt van. Tehát a levelek így ezimzendők. A Magyar Ifjuság Lapja, vagy a „Leányvilág” kiadóhivatalának, Budapest, IV., koronaherzeg-utca 16-ik szám, I. emelet.

Uj z e n e m ű. Menner és Schleuning zeneműkereskedésében Szegeden megjelent. „Komámasszony” Markóczy János eredeti új népszimfóniák összes dalai, Somló-Vadnai Vilma urnő arcképpel. 1. Kikor az ottlám. 2. Hej nem oly sok. 3. Barna legény. 4. Be szomorú a tilinkóm. 5. Kereszt anyám. 6. Édes anyám (Palócz dal). 7. Azért nem fogsz. 8. A cserlári csárda. 9. Barna kis lány. 10. Huzad cigány még a hurod. 11. Neki adom magamat. 12. Miért ragyog. 13. Dinom-dánom. Zongorára és énekre alkalmazta Moor Manó. Ára 1 frt 50 kr.

KÜLÖNFÉLÉK.

A díjazott A. „Tudja-e kinek itélték oda a szarvas marha kiállításán az első díjat?” B. „Még nem hallottam” A. „Nekem édes barátom Nekem!”

Egy kiasótt város. Namaugamból írják: A tshustsi kerület nastalnikja engedély adott Achsi falu melletti ásátásokra. A lakosok hozzá is láttak egész erővel, mert Hagyomány szerint azon helyen 2000 évvel ezelőtt nagy gazdag város állott, melyek romjaira csekély mélységben már reá akadni. Az ottani lakosoknak fogalmuk sem lévén a kiasótt régiségek értékéről, a talált arany, ezüst edények, gyűrűket stb. beolvastják, a tudomány kipótolhatatlan kárára. Még nagyobb a veszteség, hogy két hullát, melyet szinte kiasóttak fotalálhatatlanul elrejtettek. A helyet illetőleg megjegyzendő, hogy azon tájon volt az ó perzsa birodalom véghatára, s ott állott a Cyrus által alapított Cyropolis.

Féltreértés. Utazó spanyol: (éjjel) „Korcsmáros, hej korcsmáros, keljen fel!” Korcsmáros: „Ki az, ki zörget?” Spanyol: „Don Juan Pedro Hermades Rodriguez de villa nora. Malafurai gróf. Szent Jagoi és Alcantarai lovag.” Korcsmáros: „Sajnálom, de annyi urnak nem tudok helyet adni.”

KÖZGAZDASÁG.

Az időjárás oly kedvező, mint évek óta nem volt, csak a májusi fagy — ez majdnem rendes vendége a déli vidékeknek — ez idén elmarad a gazdáknak legszebb kilátásai vannak a gabnaüzlet lanyha, az árak változatlanul nyomottak.

A z a l a m e g y e i gazdasági egylet tudatja: miként Balaton-Magyaródon Hannay Andor urnál 30 drb csikó 10 frtért; Ormándlakon Gaal László urnál 45 drb csikó 10 frtért és Petesházyan Lenk Odén urnál 100 csikó 14 frtért nyári legeltetést talál. A bejelentés Zalamegye gazdasági egyletéhez, Zala-Egerszegre küldendő

Kaposvári piaci árak.

— április hó 15. —	
Buza	9 frt —
Rozs	7 frt 50
Kukoricza	7 frt 30
Árpa	6 frt 20
Zab	6 frt —
Hajdina	6 frt 60
Métermázsanként.	

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE.

Szerkesztői üzenetek.

S z i l l. Ne előzzük meg az illető legjobb szándékait, melyekről biztosak vagyunk.

S. J. Türelmet kérünk, a mint időnk engedi azonnal kimerítően írunk; tulságosan el voltunk ez időben foglalva.

P. J. Az apsilisi két számot is küldi kiadóhivatalunk.

T. J. Ütözöljük az új berukkoltak között.

D. F. Szives kérdéseire meggyőződünk, hogy Széchenyi Lajos ügyvéd ur a kaposvári választók névjegyzékébe 1884-re be van iktatva.

Sz a l a y K á r o l y.

BEKÜLDETETT:

A kaposvári kerület függetlenségi pártjának f. hó 14-én megtartott értekezletéről az „Egyetértés” Kaposvárról keletkezett tudósítást hoz: A ki az érintett értekezleten jelen volt, az tudja, hogy annak tartalma merő hazugság; különösen hogy azt, a mit közlök velem mondat, én ugyan soha se mondtam, se Kossuthot, se Széchenyit meg nem támadtam; tekintve azonban, hogy az Egyetértést nemcsak azok olvassák a kik beszédemet hallották: ezennel a közlemény beküldőjét, íróját gaz rágalmozónak nyilvánítom.

HIRDETÉSEK.

10.345 sz. tkvi 1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. trvszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dancs István és Ferencz meryei lakosok egy a somogygyeji takarékpénztár végrehajtóknak — Dancs János meryei lakos végrehajtást szenvedő elleni 110 frt és 100 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területén levő Merye községben fekvő, a meryei 41. sztkjvben foglalt A. I. a telkibirtokra 468 frt 83 krban, — és f. 1105. lrsz. szőlőbirtokra 172 frt 88 krban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi június hó 20. napján d. e. 10 órakor Merye községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. 60. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kaposvárott 1884. évi márczius hó 22. A kir. trvszék tkvi hatósága.

Löffler, Kelemen, jegyző. elnök.

1.639 sz. tkvi 1883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltóti kir. járásbírótság mint tknyi hatóság közhírré teszi hogy Herczföld Simon végrehajtóknak Kis István és neje Horváth Erzsze végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a lengyeltóti kir. járásbírótság területén levő Látrány község határában fekvő, a látrányi 38. sz. tjbén A. f. 509. lrsz. ingatlanra az árverést 536 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884. évi június hó 11-ik napján d. e. 10 órakor Látrány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 53 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. tez. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Lengyeltótiiban, 1883. október hó 2-án. A kir. járásbírótság mint tknyi hatóság.

R ö k k, kir. járásbíró.

Magánhirdetések.

Hirdetés.

A boldogasszonyfai korcsmáltatási jog (regálé) szabad kézből kedvező feltételek alatt eladatik. Bővebb értesítéssel szolgál Dr. Haidekker Károly ügyvéd Kaposvárott Zárda-utca 3. szám.

Széchenyi-tér 6-ik sz. Fischer Lipót bórkereskedő Széchenyi-tér 6-ik sz. a rom. kath. Szentegyház Szentegyház átellenében. átellenében.

Ajánlja legolcsóbbnak és legjobbnak ismert bőrneműt gyári áron és pedig:

Barkás és czugos tehénbőrt Sima és barkás zergebőrt. Fényes kecske és moltonbőrt. Fehér irha és fehér szatyánt. Borju lag és orosz labbőrt. 1. 2. és 3-szor cserzett hazai készítményű talpakat. Blank és huzzo bőrt.

Továbbá gyári árak mellett kaphatók mindennemű csizmadia és cipészkelekek mint:

Angol Lasting (brunel) Minden csak létező szerszámok.

Végre ajánlom nagy raktáromat gépszjakban készített Lasting felsőrészekben és mindennemű bőrkivágásokban, legutányosabb ár felszámításban. Jó hírnevem kezekedik a legpontosabb kiszolgálásért, postai megrendelések a legnagyobb figyelemmel utánvétel mellett eszközölkötnék.

Legolcsóbb bevásárlási forrás Somogy megyében.

Olajfestményü arczképeket akademiailag képzett saját festőink által művészi kivitelben és mérsékelt áron készítettünk — élet-nagyságu mellkép ára vászonra 70/75 Cmt. 12 frt — ép ugy beküldött fotográfiaik, mint természet után. A teljes élethűséget biztosítjuk.

Sz. Lucás Kunstanstalt Wien, Hernals.

Olajnyomatú képek, fotográfiaikról sat. árjegyzéket bérmentve készséggel küldünk.

A legjobb szivarka-papir LE HOUBLON Francia készítmény óvakodjunk az utánzástól!

Osak akkor valódi ezen szivarpapir, ha minden egyes lapja LE HOUBLON bélyeggel s mindegyik boríték az alábbi védjegy s névaláirással van ellátva.

W. G. W. & M. H. FABRIKANTEN, PARIS

A világirodalom legszebb remekművei hallhatlan olcsó áron! BARTALITS IMRE kiadóhivatalában

- (Budapest, VIII., Eszterházy-utca 12. szám alatt.)
- a következő mesés olcsó árú könyvek rendelhetők meg:
- A párisi mohikánok. Irta: Dumas Sándor. 17 kötet. Ára 4 frt 25 kr.
- A hét főbűn. Irta: Sue Jenő. Tartalmazza a következő hét külön regényt: 1. Herczegnő. (A kevélység) 5 kötet. — 2. Bastien Frigyes. (Az irigység) 3 kötet. — 3. A pokol tüze. (A harag) 2 kötet. — 4. Madelaine. (Az érzékség) 2 kötet. — 5. Mihály rokon. (A restség) 1 kötet. — 6. A millionosok. (A fősvenység) 2 kötet. — 7. Gasterini orvos. (A torokosság) 2 kötet. — E 17 kötetből álló virághírű regényciklus csak együtt rendelhető meg. Ára 4 frt 25 kr.
- A nyomorultak. Irta: Hugo Viktor. 12 kötet. Ára 3 frt.
- A rémes éjek és az emir leánya. Irta: Brot Alfonz. 7 kötet. Ára 1 frt 75 kr.
- Korrajzok a felsőbb társadalomból. (Rejtelmese édes.) Irta: Szejkey Oszkár. 3 kötet. Ára 75 kr.
- Öld meg a nőt! Irta: Richeburg Emil. 3 kötet. Ára 75 kr.
- A bűnös nő. Irta: Lermína Gyula. 2 kötet. Ára 50 kr.
- Dobsa Lajos színművei. Öcsém házósodjál! — Könnyelműség. — Pacsuli világismerete. — Guttenberg. 2 kötet: ára 50 kr.
- Szellemi confortalbe. Irta: Bús Vitéz. 2 kötet: ára 50 kr.
- Egy szerencsétlen család. Irta: Hugó Károly. 2 kötet: ára 50 kr.
- Elbeszélések. Irta: Kazár Emil. 2 kötet: ára 50 kr.
- Az esküdtzék ítélete. Angol regény. 2 kötet: ára 50 kr.
- Csendes órák. Beszélygyűjtemény. Irta: Kazár Emil. Kettős kötet: ára 50 kr.
- A rejtélyek háza. Regény. Irta: Montépin Xavér. 2 kötet: ára 50 kr.
- Lapok egy szép nő naplójából. Irta: Beniczky Irma. 2 kötet: ára 50 kr.
- Életképek. Irta: Beniczky Emil. 1 kötet: ára 25 kr.
- Másodvirágzás. Irta: Endrődi Sándor. 1 kötet: ára 25 kr.

E 100 kötet, 45 önálló külön mű, bolti ára 60 frt.

E 100 kötetből vagyis 45 önálló műből kiki tetszése szerint választhat, s fizet annyiszor 25 krt a mennyi kötetet rendel meg.

A ki mind a fentnevezett 100 kötetet együtt és egyszerre rendeli meg s az összeget postautalványon előre küldi be, az 25 frt helyett 21 frtért kapja bérmentve mind a 100 kötetet.

A könyvek a legtisztább állapotban vannak, s feladatlanok.

Miután e könyvekből csak korlátozott számú példányokkal rendelkezünk, a fent kített árakért regényeinket csakis ápril hó 15-ig beszárolag küldhetjük meg, azontul az esetleg fennmaradó példányokra nézve a sokkal magasabb rendes bolti ár lép életbe.

Minden megrendelés, — ha az összeg postautalványon előre küldetik be, — bérmentve küldetik meg. Utánvételi megrendeléseknél a postaköltség a rendelőt terheli.

A megrendelések és utalványok: Bartalits Imre kiadóhivatala, Budapest, küldendők. Kérjen mindenki levelező lapon mutatványszámot a „Budapesti Néplap”-ból.

Kaposvárott 1884. nyomtatott Hagelman Károly könyvnyomdájában.

4. é. Kaposvár az előző Megj. Egész és Fél évre Negyed E könyv. A mult gyedét eltő szakmából tudomást s irányáról, számíthatu ségünk bí bátran ne nélkül elm talmának munka, fán den lehető tünk feljog sóinktól a Ma már egy vidék fogva dolgo keiről is fe Eppen e nak oly b egyetlen v Midőn t sáért ezutt uttal felhő a mult bő sziveskedje ben lapunk kedjenek. Lapunk Egész Félév Negye A keres A törté régiek az az elmult és tanuls Nagyon egyedül kik az or ból nem T A nap e csakhamar legkiválóbb üzletében, h jöjjön ki on Külső mezé lelket is ny vetéssel néz földi patkár Megjelen tünést kelte hajóba. Ho magát a m várt a m „All right a kormányr „All right hajó órráról „Up with megmozdult pott át. Ho jelentsen ez hajó ép e p a vitorla ny veszítve hos már társai gos hangos játszott, rés „Semmi világejji ur, tápászokdva „nem szokta Tompson mongorjék hogy egyse „Tegnapé ural, 700 őszintén, mi győződve, mi „Valóban